

1. Určitě sejdem se po letech,
spolím na boží mlejny,
možná, že přibereš po dětech,
oči však budeš mít stejný.
Ty oči, co viní mě ze zrady,
co se z nich slzy jen řinou,
ta okénka do rajské zahrady,
jenže zahrady vonící dřinou.
2. Co jsem se natrápil s červama,
zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama,
na rukou, na duši flastry.
K čemu ty pečlivý záhony,
k čemu to zbytečný plení,
divoký přírodní zákony,
ty v sobě těžko kdo změní.
3. Na stolku v zahradním altánu
stují džbán, a v něm střík vinnej, juch,
ať si teď nalejvá ze džbánu
pro změnu zas někdo jinej.
Určitě sejdem se po letech,
spolím na boží mlejny,
[: možná, že přibereš po dětech,
a oči, no, ty budou stejný. :]